
Cykl „O dostępności w CUPT – standard transportowy w praktyce”

Spotkanie 3:

Dostępne miejsca higieny na kolei

23 kwietnia 2020 r.

Webinarium

23 kwietnia 2020 roku odbyło się kolejne zaplanowane spotkanie z Cyklu: „O dostępności w CUPT – standard transportowy w praktyce”. CUPT nie poddał się obecnej sytuacji epidemicznej. Spotkanie odbyło się online łącząc się na platformie do wideorozmów. Tym razem obecni byli przedstawiciele administracji państwowej (Ministerstwa oraz Urząd Transportu Kolejowego), samorządowej, beneficjenci funduszy UE (w tym Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, dla którego CUPT pełni funkcję Instytucji Pośredniczącej), użytkownicy wdrażanych rozwiązań, a także eksperci – zarówno ze świata akademickiego (Politechnika Gdańska i Śląska), jak i biznesowego.

To było pierwsze spotkanie online w ramach wspólnego cyklu prowadzonego przez CUPT i FADO. Łącznie wzięło w nim udział prawie 50 osób. Tym razem uczestnicy pochyliли się nad tematem miejsc higieny na kolei, zarówno w taborze kolejowym, jak i na dworcach.

Webinarium rozpoczęło się od powitania uczestników przez Pana Krzysztofa Rodziewicza, Dyrektora Departamentu Przygotowania Projektów i Wdrażania w CUPT oraz Piotra Kowalskiego – Członka Zarządu Spółdzielni Socjalnej FADO. Obaj wyrazili radość, że mimo panujących warunków, dość niesprzyjających, udało się spotkać w tak dużym gronie.

Następnie głos zabrał Pan Adam Mikołajczyk, Ekspert Spółdzielni Socjalnej FADO. Pan Adam, jako osoba poruszająca się na wózku, przedstawił swoją perspektywę. Podzielił się z zebranymi obserwacjami (popartymi fotografiami), jakich dokonał w ostatnim czasie. W jego prezentacji znalazły się również obowiązujące przepisy dotyczące tego zagadnienia, a także dobre i złe praktyki, jakie mają zastosowanie w miejscach higieny na kolei. Były one poparte konkretnymi przykładami.

Kolejnymi punktami programu spotkania były dwa panele dyskusyjne. Dzięki nim uczestnicy mieli szansę poznać głębiej charakterystykę procesu projektowania i zamawiania usług projektowych. W pierwszej dyskusji nt. *Miejsca higieny na dworcu a projektowanie uniwersalne* udział wzięli: pani Anna Kowalska, Dyrektor Zarządu Transportu Miejskiego w Rzeszowie, pani dr Paulina Tota z Fundacji Polska bez barier, pan Paweł Kośmicki z PKP S.A. i pan dr hab. inż. arch. Marek Wysocki z Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej.

W drugim panelu zatytułowanym *Miejsca higieny w taborze kolejowym* uczestniczyli : pani dr Agnieszka Fajak, Project Manager z firmy PESA S.A. - ASP Katowice, pan Jan Siudecki, Dyrektor Departamentu Techniki i Wyrobów z Urzędu Transportu Kolejowego, pan Kamil Kowalski z Fundacji Integracja i pan Konrad Niziński, Kierownik Techniczny Projektu - NEWAG IP Management Sp. z o. o.

Paniści dyskutowali o tym co dokładnie wpływa na decyzję o wyborze poszczególnych elementów – na ich rozmiar, usytuowanie, a także organizację, a także czy da się stosować a na początek stworzyć takie rozwiązania, które byłyby w pełni uniwersalne, a tym samym znalazłyby zastosowanie u każdego potencjalnego użytkownika, bez względu na to czy jest to osoba z niepełnosprawnością czy nie.

Pani dr Paulina Tota, reprezentująca Fundację „Polska Bez Barier” stwierdziła, że wydaje się możliwe przynajmniej zbliżenie się do jak największej dostępności ale czy naprawdę jesteśmy w stanie osiągnąć pełną uniwersalność wszystkich rozwiązań, jest już pytaniem niemal filozoficznym. Zebrani goście zgodzili się, że to, co rozumiemy dziś pod pojęciem dostępności jest zmienne, ponieważ zależy od czynników, które właśnie zmiennością się charakteryzują. Są to między innymi wciąż rozwijająca się technologia, ale również potrzeby poszczególnych ludzi. Zgodnie wybrzmiało również to, iż ciągle trzeba dążyć i starać się aby rozwiązania dostępnościowe były jak najlepsze i jak najbardziej adekwatne do obecnie panujących warunków i do potrzeb. Aby te założenia funkcjonowały potrzebna jest przede wszystkim edukacja. Chodzi o edukację na uczelniach wyższych, gdzie kształcą się m.in. przyszli projektanci, ale nie można zapominać o edukacji wtórnej o dokształcaniu tych projektantów, którzy sami uczyli się fachu w czasach, w których dostępność była pojęciem nieznanym, kompletnie obcym. Zebrani uczestnicy próbowali też odpowiedzieć na pytanie, skąd bierze się rozbieżność pomiędzy toaletami w taborze oraz co trzeba zrobić, żeby wcielić w życie zasady projektowania uniwersalnego.

Podczas obu paneli dyskusyjnych pojawiły się głosy, że obecnie obowiązujące uwarunkowania prawne, które dotyczą projektowania miejsc higieny są nieprecyzyjne, a tym samym niestety dają dużą dowolność. Byłoby idealnie, gdyby pojawiła się standaryzacja rozwiązań wraz z ich unifikacją.

Naturalnie, w związku z tym, że na spotkaniu obecni byli przedstawiciele różnych grup interesariuszy dostępnych rozwiązań – począwszy od użytkowników , poprzez osoby obsługujące te rozwiązania na

kolei, a kończąc na projektantach i zamawiających, to każdą kwestię i wątpliwość omawiano z punktu widzenia każdej z tych grup.

Spotkanie zakończyło się podziękowaniem Pana Piotra Kowalskiego, moderatora dyskusji ze Spółdzielni Socjalnej FADO, a następnie Pana Krzysztofa Rodziewicza z CUPT. Panowie wyrazili zadowolenie z powodzenia spotkania w nowoczesnej, ale teraz koniecznej formie i zaprosili na kolejne w takiej formie w maju.

**Transport
dla wszystkich**

